

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.727/2025/7.

A tanács tagjai: Dr. Remes Gábor a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Cséffán József bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: SBGK Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Tószegi Renáta Zsuzsanna ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ
cím3

Az alperes képviselője: Pál, Szabó, Gilly, Hortobágyi és Társa Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Pál Balázs ügyvéd
cím4

A per tárgya: piacfelügyeleti ügyben hozott NNGYK/GYSZ/28482-5/2024. számú
határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék
52.K.703.107/2024/32. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes (36. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 52.K.703.107/2024/32. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperesnek 365.760 (azaz háromszázhatvanötezer-hétszázhatvan) forint, az alperesnek 342.900 (azaz

háromszáznegyvenkétezer-kilencszáz) forint költsége merült fel, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2024. szeptember 19-én kelt NNGYK/GYSZ/28482-5/2024. számú határozatával az NNGYK/GYSZ/28482-2/2024. számú végzésének bevezető részét, rendelkező részét és indokolását az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 115. § (1) bekezdése alapján módosította és egyben a korábbi döntését egységes szerkezetbe foglalta.

[2] Határozatában megállapította, hogy az NNGYK/GYSZ/13292-3/2024. iktatószámú nyilvántartásba vétel igazolásáról szóló hatósági bizonyítványban felsorolt eszközök egy része (1-100.; 104-108.; 112.; 125-132. sorszám) a rendelkezésre álló dokumentumok alapján megfelel az orvostechikai eszközökről, a 2001/83/EK irányelv, a 178/2002/EK rendelet és az 1223/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 90/385/EGK és 33/42/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2017. április 5-ei (EU) 2017/745 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: MDR) rendelkezéseinek. Megállapította, hogy a felperes által forgalmazott név különféle kiserelésű és űrtartalmú (101-103., 109-111., 133-135. sorszám) orvostechikai eszközök (a továbbiakban: I. Termékek) nem felelnek meg az MDR 51. cikk (1) bekezdésének, valamint az MDR VIII. Melléklet 7.1. pontjában foglaltaknak, figyelemmel arra, hogy a Magyar Gyógyszerkönyv (Ph.Hg. VIII.) szerinti gyógyszeranyagot tartalmazó orvostechikai eszköz nem sorolható az I. kockázati osztályba. A felperes által forgalmazott különféle szűnyogriasztó tapasz, szűnyogriasztó hajgumi, szűnyogriasztó karkötő, szűnyogriasztó spray, szűnyogriasztó roll-on, (113-124. sorszám) termékek (a továbbiakban: II. Termékek) nem felelnek meg az MDR I. Melléklet I. Fejezet 1. pontjában foglalt általános követelményeknek, figyelemmel arra, hogy nem igazolt azok teljesítőképessége és biztonságossága.

[3] A fentiekre tekintettel, a termékek piacfelügyeletéről szóló 2012. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Pftv.) 15. § (3) bekezdése, (4) bekezdés a)-b) pontja alapján felszólította a felperest, hogy a jogszerű állapot helyreállításáig az I. Termékek és II. Termékek forgalmazását tiltsa meg, valamint a határozat kézhezvételét követő 90 napon belül az MDR 14. cikk (6) bekezdése alapján igazolja az MDR előírásainak való megfelelést: az I. Termékek esetében a CE-megfelelőségi tanúsítvány, EU-megfelelőségi nyilatkozat, továbbá az I. Termékek és a II. Termékek esetében az MDR II. és III. Melléklete szerinti teljes műszaki dokumentáció benyújtásával. Figyelmeztette a felperest, hogy az előírások teljesítésének elmaradása esetén a Pftv. 15. § (6) és (9) bekezdésének alkalmazásával – figyelemmel a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény 13. §-ára is – az I. Termékek és II. Termékek forgalomból történő kivonását vagy visszahívását,

valamint a termék forgalmazásának betiltását vagy korlátozását, továbbá a nyilvánosság, az Európai Bizottság és a többi tagállam megfelelő tájékoztatását rendeli el.

[4] A határozat indokolásában megállapította, hogy a felperes az orvostechikai eszközökről szóló 4/2009. (III. 17.) EüM rendelet 17. § (3) bekezdése alapján az I. Termékeket és II. Termékeket bejelentette, amelyeket 2024. március 21-én nyilvántartásba vettek. Az NNGYK/GYSZ/24229/2024. számú végzésével 2024. március 26-án elrendelte a felperes hatósági ellenőrzését, amelynek során jogsértést tapasztalt, ezért az Ákr. 101. § (1) bekezdés a) pontja és 104. § (1) bekezdés a) pontja értelmében hivatalból piacfelügyeleti eljárást indított a hatósági bizonyítványban meghatározott termékek megfelelőségének vizsgálata tárgyában. Ennek során felhívta a felperest valamennyi termék jogszerű forgalmazását igazoló EU-megfelelőségi nyilatkozata vagy gyártói megfelelőségi nyilatkozata, CE-megfelelőségi tanúsítványa, magyar és eredeti nyelvű használati útmutatója és címkéje benyújtására, valamint nyilatkozattételre arra vonatkozóan, hogy a termékek mely uniós szabályozás szerint forgalomba hozott orvostechikai eszköznek minősülnek, azokat milyen gazdasági szereplőként (gyártó, gyártó meghatalmazott képviselője, importőr vagy forgalmazó) forgalmazza.

[5] A felperes nyilatkozata, az általa csatolt dokumentumok és a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy az I. Termékeket nem a rendeltetésük és a velük összefüggő kockázatok szerint sorolták osztályba. A gyógyszeranyag tartalmukra tekintettel nem sorolhatók a legalacsonyabb I. kockázati osztályba, nem felelnek meg az MDR 51. cikk (1) bekezdésében, valamint az MDR VIII. Melléklet 7.1. pontjában foglalt rendelkezéseknek. Az MDR 52. cikk (3) bekezdése szerint a megfelelőségi eljárásba be kell vonni valamely bejelentett szervezetet, és ezen termékeknek CE-megfelelőségi tanúsítvánnyal kell rendelkezniük. A felperesnek az MDR 14. cikk (6) bekezdése értelmében kötelezettsége mindazon információ és dokumentáció rendelkezésre bocsátása, amely az orvostechikai eszköz megfelelőségének igazolásához szükséges. A forgalmazó a kötelezettség teljesítése érdekében köteles a gyártóhoz, vagy – adott esetben – az érintett eszközre vonatkozóan kijelölt meghatalmazott képviselőhöz fordulni. A II. Termékeket a gyártó annak rendeltetése és a szándékolt felhasználása alapján orvostechikai eszközként hozta forgalomba. A felperes nem igazolta, hogy az orvostechikai eszközök a rendeltetésszerű hatásukat az emberi szervezetben vagy szervezetre miként fejtik ki, nem igazolta azok teljesítőképességét és biztonságosságát, ezáltal a II. Termékek nem felelnek meg az MDR I. Melléklet I. Fejezetében foglalt általános követelményeknek.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[6] A felperes a keresetében elsődlegesen az egybefoglalt határozat megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy az I. Termékeket a rendeltetésük és a velük összefüggő kockázatok szerint sorolták osztályba, a II. Termékeknek pedig igazolt a teljesítőképessége és biztonságossága, a termékek a hazai és uniós jogszabályoknak megfelelnek, másodlagosan az egybefoglalt határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Állította, hogy az alperes a Pftv. 15. § (2)-(3) bekezdését megsértette, mert valamennyi termék rendelkezett hatósági bizonyítvánnyal, a nyilvántartásba vételük megtörtént. Az alperes a rendelkezésre álló dokumentumok alapján nem hozhatott volna a termékek forgalmazásának megtiltására vonatkozó döntést, a korrekciós intézkedésre való felhívása nem megfelelő és nem arányos, a határozat erre vonatkozó indokolási hiányossága az Ákr. 81. § (1) bekezdését sérti. Az alperes az Ákr. 62. §-ába ütközően a

döntéshez szükséges tényállást nem tárta fel, a termékek vizsgálatára nem folytatott le megfelelő eljárást, ami sérti az Ákr. 2. § (1)-(2) bekezdésében foglalt rendeltetésszerű joggyakorlás, jóhiszemű és tisztességes eljárás elvét is. Az ügy érdemét tekintve nem értett egyet alperes megállapításával, miszerint az I. Termékeket a povidon jódtartalmuk miatt nem lehet az MDR szerinti I. osztályba sorolni, az anyag Magyar Gyógyszerkönyvben való feltüntetése ugyanis nem zárja ki az orvostechikai eszköz I. osztályba sorolását. A II. Termékek esetén az alperes a megállapításait anélkül tette meg, hogy a vonatkozó műszaki dokumentációt előzetesen bekérte volna, nem vizsgálta a termékek hatásosságát, csak az azokra vonatkozó használati útmutatóból indult ki. Az alperes eljárása diszkriminatív, a határozat sérti az MDR alperes által megjelölt rendelkezéseit.

[7] Az alperes a védiratában – a határozatában foglalt indokokat fenntartva – a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság a 2025. április 24-én kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[9] Az ítélete indokolásában részletesen ismertette az ügy tényállását, valamint a kereset és a védirat tartalmát. Az ítélet jogi indokolásra vonatkozó részében felhívta a Kp. 2. § (4) bekezdését, 3. § (3) bekezdését, 4. § (1) bekezdését, (3) bekezdés a) pontját, 6. §-át, 78. § (1) bekezdését, 85. § (1)-(2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdését, valamint az Ákr. 62. § (1)-(2), (4) bekezdését és 81. § (1) bekezdését. Kifejtette, hogy az ügyben nem állnak fenn a határozat megváltoztatásának feltételei, mert ezzel elvonná az alperes hatáskörét, és a határozat megváltoztatását a Pftv. sem teszi lehetővé. A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az alperes az ügyben nem tárta fel a tényállást. A határozatában dokumentációt kért a felperestől a termékek megfelelése és hatásossága körében, ami alátámasztja, hogy nem volt a döntés alapját képező releváns tények birtokában. Az alperesnek jogszabályi kötelezettsége, hogy a döntéshez szükséges dokumentációt még annak meghozatala előtt kérje, ha ezt a határozatban fogalmazza meg, akkor az abban szereplő tények nyilvánvalóan nem voltak számára ismertek. Egyetértett a felperessel abban is, hogy az alperes a határozatában nem indokolta meg, miért alkalmazza a forgalomból való kitiltást intézkedésként, mi az indoka ezen intézkedés alkalmazásának, miért áll arányban a felperes terhére rótt jogsértéssel.

[10] A megismételt eljárásra a tényállás teljes körű tisztázását írta elő azzal, hogy az alperesnek az általa szükségesnek tartott dokumentumokat – a bizonyítási eljárás részeként – a határozat meghozatalát megelőzően kell beszereznie. Amennyiben pótlólag szükségessé válik további bizonyítékok beszerzése, arra szintén a határozat meghozatala előtt kell felhívnia a felperest.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[11] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[12] Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Kp. 2. § (1), (4) bekezdését, 85. § (1) bekezdését, 88. § (1) bekezdés c) pontját, 92. § (1) bekezdés b) pontját, a 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdését, a Pftv. 15. § (2)-(9) bekezdését és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

[13] Elsőként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása az ügy érdemére kihatóan hiányos. A jogerős ítélet indokolása túlnyomórészt az ügyben megállapított tényállást és a felek nyilatkozatait tartalmazza, kizárólag a 12. oldalon található két bekezdésből lehet arra következtetni, hogy az elsőfokú bíróság milyen szempontok alapján és milyen jogi levezetést alkalmazva jutott a rendelkező részben írt jogkövetkeztetésre. A jogerős ítélet indokolásának [45] bekezdésében az elsőfokú bíróság a tényállás-tisztázási kötelezettség elmulasztását róta a terhére, a [47] bekezdésben pedig a „forgalomból való kitiltás” intézkedés alkalmazásának indokolását hiányolta, de egyik megállapítás esetén sem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy e hiányosság kihatott-e az ügy érdemére, illetve a perben orvosolható-e, továbbá a felperes a keresetében sem állította, hogy a megjelölt eljárási szabályszegések az ügy érdemére is kihatottak.

[14] Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályszegéseknél egyáltalán nem vette figyelembe az MDR, illetve a Pftv. kétlépcsős rendszerét. Jelentősége van annak, hogy az eljárása kizárólag az első lépcsőben vizsgálandó kérdésekre irányult, ahol a Pftv. 15. § (2) bekezdése szerinti következtetés alapján a felperest korrekciós intézkedés megtételére hívta fel. A tényállás-tisztázási kötelezettsége is csak e döntés meghozatalához szükséges mértékben állt fenn. A második lépcsőben kell vizsgálnia azt, hogy a gazdasági szereplő a korrekciós intézkedésre vonatkozó felhívásnak eleget tett-e, és ennek hiányában vagy a kockázat változatlan fennállása esetén a Pftv. 15. § (6) és (9) bekezdése szerint alkalmazhat jogkövetkezményt. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának hiányosságával, illetve az eljárási szabályok bíróság általi megsértésének vizsgálatával kapcsolatban hivatkozott még az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB számú, 3223/2018. (VII. 2.) AB számú határozataira, a Kp. 88. § (1) bekezdés c) pontjához és 92. § (1) bekezdés b) pontjához fűzött kommentárra, a Kúria Kf.VI.39.066/2020/5., Kfv.III.37.110/2020/6., Kfv.II.37.564/2021/5., Kfv.II.37.410/2023/4., Kfv.VI.37.170/2025/11. számú határozataira és az Európai Unió Bíróságának C-72/12 számú Gemeinde Altrip és társai ügyben hozott ítéletére.

[15] Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta meg, mi tekinthető az ügy érdemének, annak ellenére, hogy ez a határozatból és a perbeli nyilatkozatából is kiderült. Az ügy érdemében az I. Termékek esetén arról kellett döntenie, hogy besorolhatók-e az MDR szerinti I. kockázati osztályba, amennyiben povidon jó gyógyszeranyagot tartalmaznak. Miután kizárólag ezt kellett értékelnie az irányadó rendelkezésekre figyelemmel, ami jogkérdés, az I. Termékek esetén a tényállás további tisztázása fel sem merült. A II. Termékeknél pedig azt kellett vizsgálni, hogy a rendeltetésszerű vagy észszerűen előre látható feltételek mellett történő használatuk veszélyezteti-e a felhasználók egészségét vagy biztonságát, illetve megfelelnek-e az alkalmazandó uniós harmonizációs szabályoknak. A felperesnek a megfelelőség tisztázásához szükséges dokumentációt teljeskörűen a rendelkezésére kellett volna bocsátani, ami nem történt meg.

[16] A korrekciós intézkedésre való felhívás nem jogkövetkezmény, azt utóbb a Pftv. 15. § (6) bekezdése értelmében alkalmazhatna majd, ezért az első körben tett intézkedéssel kapcsolatban további tényállás tisztázási, illetve indokolási kötelezettsége nem állt fenn,

jogsértés miatt alkalmazott jogkövetkezmény hiányában pedig az intézkedés arányosságát sem kellett a határozatában megindokolnia.

[17] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, hivatkozva arra, hogy a jogerős ítélet megalapozott és a jogszabályoknak megfelel.

[18] A jogerős ítélet indokolásának [45] bekezdése olyan tényállás-tisztázási hiányosságot rögzített, amely utólag a perben már nem orvosolható, hiszen megállapította, hogy az alperes a határozat meghozatalakor nem volt a releváns tények ismeretében. A per fő kérdése éppen az volt, hogy hozhat-e az alperes forgalomból kitiltást eredményező határozatot érvényes hatósági bizonyítvánnyal rendelkező termékek esetén úgy, hogy nincs is a szükséges dokumentáció birtokában. A jogerős ítélet indokolásának [47] bekezdésében megállapított tények is helytállóak, mert az alperes úgy alkalmazott intézkedést a vele szemben, hogy a határozat nem tartalmazott indokolást a forgalomból való kivonással kapcsolatban, ami nyilvánvalóan kihatott az ügy érdemére. A keresetben előadottakból is egyértelműen arra lehetett következtetést levonni, hogy az ügy érdemére is kiható eljárási hibára hivatkozott.

[19] A Pftv. szerkezeti felépítése irreleváns, mert az intézkedésre az alperes hívta fel hatósági előírásként, amelynek eleget tett. Az I. Termékek esetében hangsúlyozta, hogy az alperes megállapításával szemben a povidon jódon önmagában nem gyógyszer, Magyarországon széles körben alkalmazott hatóanyag, amely nem kizárólag gyógyszerként használatos. Az alperes az eljárása során ezt a kérdést részletesen nem vizsgálta meg, e körben a tényállást nem tisztázta, az I. Termékeket egyértelmű megállapítás nélkül sorolta át a III. osztályba. A II. Termékek esetén fenntartotta azt a kereseti hivatkozását, hogy az alperes csak a termékek elnevezéséből és használati útmutatójából indult ki, a hatásosságukat nem vizsgálta, így megállapítást nem tehetett volna. Az elsőfokú bíróság a Pftv. 15. §-át helyesen értelmezte, mert az alperes a határozatában a releváns információ birtokában olyan intézkedést hozott korrekciós intézkedés néven, ami számára a termékek forgalmazásának leállításával súlyos hátrányt eredményezett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdésének alkalmazásával befogadta, mert annak a) pont ad) alpontja alapján az alperes felülvizsgálati kérelem befogadása iránti kérelmében valószínűsített eljárási szabályszegés érdemi vizsgálatát indokoltnak tartotta.

[21] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között – a megjelölt jogszabálysértések mentén – vizsgálta felül. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban jogkérdésekben dönt, a Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a rendkívüli perorvoslat során bizonyítás felvételének, a kereset elbírálásához szükséges tények megállapításának, a bizonyítékok elsőként történő értékelésének nincs helye. A Kúria az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem – az alábbiak szerint – alapos.

[22] A Kp. 85. § (1) bekezdése értelmében a bíróságnak a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között kell vizsgálnia. A közigazgatási perben a kereseti kérelem nem általában vonatkozik a közigazgatási tevékenység jogszerűségének a vizsgálatára, hanem a felperesnek meghatározott irányú felülvizsgálatot kell kérnie. A bíróságnak a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a felperes által megjelölt jogsérelem

keretei között kell vizsgálnia. A felperes a keresetében az alperes határozatának jogszerűsége körében eljárási és anyagi jogszabálysértésre egyaránt hivatkozott. Eljárási szabálysértésként a tényállás tisztázásával összefüggésben az Ákr. 62. §-ának, az indokolás hiányosságával kapcsolatban pedig az Ákr. 81. § (1) bekezdésének megsértését állította. Az elsőfokú bíróság mindenekelőtt a felperesnek ezt a kereseti érvelését vizsgálva arra az álláspontra helyezkedett, hogy a tényállás-tisztázási kötelezettség elmulasztása és a határozat indokolásának a hiányossága miatt az alperes határozatának a megsemmisítése indokolt.

[23] A Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja szerint a bíróság eljárási jogszabálysértésre alapítottnak a határozatot akkor semmisíti meg, illetve helyezi hatályon kívül, ha a megelőző eljárás lényeges szabályainak megszegésével okozott jogsérelem a perben nem orvosolható. A Kp. 88. § (1) bekezdés c) pontja értelmében ugyanakkor a keresetet elutasítja, ha olyan eljárási szabályszegés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt. Mindezek tükrében az elsőfokú bíróságnak a keresetben állított eljárási jogszabálysértésekkel összefüggésben azt is vizsgálnia kellett, hogy azok az ügy érdemét érintették-e, illetve lehetőség volt-e arra, hogy azokat a közigazgatási perben orvosolják.

[24] A Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdése szerint az ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza. A jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

[25] Az ítélet indokolásának kiemelt jelentősége van, mert a felek abból értesülnek arról, hogy a bíróság a döntésénél mely tényeket, körülményeket és jogszabályi rendelkezéseket értékelte, és milyen jogi okfejtés révén jutott a határozata rendelkező részében szereplő döntésre. Az indokolt bírói döntésnek a tisztességes eljárás alkotmányos követelményével való kapcsolatára mutatott rá a Kúria a Kfv.VII.37.257/2024/7. számú végzésének [18] bekezdésében, amikor kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság következetes, a Kúria számos határozatában (pl. Kfv.V.35.279/2024/7., Kfv.VI.37.519/2024/3., Kfv.VII.37.577/2024/2.) is idézett gyakorlata szerint az indokolt bírói döntéshez fűződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményének garanciális jelentőségű részjogosítványát képezi, a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy a bíróság a döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően számot kell adnia. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek teljesítése kapcsán vizsgálni kell a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket {ld. 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}.

[26] A Kúria megállapította, hogy a perbeli ügyben az elsőfokú bíróság ítéletének 1-8. oldala a tényállást (az alperes határozatának, a felek nyilatkozatainak és a csatolt iratoknak az ismertetését), a 8-11. oldala pedig a kereset és a védirat ismertetését tartalmazza. A 11. oldalon kezdődő jogi indokolás a Kp., a 12. oldal első két bekezdése az Ákr. rendelkezéseit idézi. Az elsőfokú bíróság jogi álláspontjára vonatkozó lényegi megállapításokat kizárólag a [44] - [47] bekezdések tartalmazzák. A [44] bekezdésben az elsőfokú bíróság – egyetértve az alperessel – azt állapította meg, hogy a határozat megváltoztatásának a feltételei nem állnak fenn. A [45] bekezdésben az elsőfokú bíróság – erre vonatkozó konkrét indokolás nélkül – arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségének nem tett eleget. E megállapítását abból vonta le, hogy az alperes a felperest a határozatában dokumentáció csatolására hívta fel, ezért nyilvánvalóan nem volt a releváns tények ismeretében. A [46] bekezdésben az alperes perbeli nyilatkozatának idézését követően lényegében csak megismételte a [45] bekezdésben kifejtetteket. Az elsőfokú bíróság még utalás szintjén sem fogalmazta meg ugyanakkor, hogy pontosan milyen tények tisztázását hiányolta. Jogi indokolása még érintőlegesen sem tartalmazza a jogvita érdemi eldöntéséhez szükséges anyagi jogszabályokat annak érdekében, hogy a tényállás tisztázásának keretei megállapíthatóak legyenek. A jogerős ítélet indokolásának [47] bekezdésében az elsőfokú bíróság a határozatnak a forgalomból kitiltás intézkedés alkalmazása és a jogsértéssel arányban álló volta indokait úgyszintén anélkül hiányolta, hogy az alperes döntésének jogszabályi alapját a korrekciós intézkedésre való felhívás körében megjelölte volna.

[27] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében helyesen mutatott rá arra, hogy az elsőfokú bíróság az MDR, valamint a Pftv. releváns 15. §-ának értelmezése és figyelembevétele nélkül állapította meg terhére az eljárási szabályszegést. A piacfelügyeleti hatóság eljárásánál irányadó, a piacfelügyeleti ellenőrzésre és az annak során alkalmazható jogkövetkezményekre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket teljes egészében mellőzve a jogkövetkeztetéseit úgy vonta le, hogy az alperes terhére rótt eljárási jogszabálysértéseket még az általa megállapított tényállással sem kapcsolta össze. A jogerős ítélet indokolásából nem derül ki, milyen tényekkel összefüggő, milyen jogkérdések eldöntéséhez szükséges tényállást hiányolt az elsőfokú bíróság, mi az, amit az alperesnek a Pftv. 15. § (1)-(4) bekezdésében foglalt intézkedéshez kapcsolódóan még tisztáznia kellett volna.

[28] Kétségtelen, hogy a hatóság az eljárása során köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni, döntését pedig indokolni. Ez a kötelezettsége azonban nem parttalan: az alkalmazandó jogszabályok jelölik ki azokat a kereteket, amelyekben belül az ügy eldöntéséhez szükséges tényeket fel kell tárni, és a döntést meg kell indokolni. Az alperes ezért a felülvizsgálati kérelmében alappal kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete jogi indokolásában a piacfelügyeleti eljárással összefüggésben semmilyen megállapítást nem tett. Amennyiben a jogi álláspontja szerint az alperest a korrekciós intézkedésre történő felhívás körében további tényállás-tisztázási kötelezettség terhelte, úgy az ítélete indokolásában ki kellett volna térnie arra is, hogy az alperes eljárásához kapcsolódóan pontosan mely jogszabályhely alkalmazása szempontjából releváns mely konkrét tények és körülmények tisztázása maradt el, valamint a felperesnek a termék forgalmazásának megtiltása korrekciós intézkedésre történő felhívása és annak arányossága körében a hiányolt további indokolást mely jogszabályi rendelkezés írja elő.

[29] A Pftv. 15. § – jelen perben is irányadó – módosított rendelkezéseit az egyes törvényeknek a piacfelügyelettel összefüggő módosításáról szóló 2020. évi XLI. törvény 8. §-a iktatta be, amely a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról szóló 2019. június 20-i (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 16. cikkének való megfelelést szolgálja. A törvénymódosításhoz fűzött jogalkotói

indokolás szerint a Rendelet a 16. cikkben egy kétlépcsős eljárást vezetett be. Ennek első lépcsője a gazdasági szereplő által szükség szerint megteendő intézkedéseket tartalmazza, a második lépcsőben pedig a piacfelügyeleti hatóság jogosult arra, hogy az intézkedés elmulasztása, illetve a piacfelügyeleti hatósági ellenőrzés során feltárt jogsértés esetén – annak megszüntetése érdekében – a Pftv.-ben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazza. Az elsőfokú bíróságnak az MDR, valamint a Pftv. fenti rendelkezéseit az eljárási szabálysértés megállapítására tekintettel nem kellett részletesen elemeznie, de elengedhetetlen lett volna annak tisztázása, hogy az alperes mely jogszabályi rendelkezések alapján járt el, és ehhez képest a tényállás-tisztázási kötelezettsége mely tényekre terjedt ki, a határozatát milyen körben kellett volna megindokolnia. Ennek hiányában a jogerős ítélet indokolásából arra vonatkozó következtetést sem lehetett levonni, hogy az elsőfokú bíróság által hiányolt tények tisztázásának elmaradása az ügy érdemét érintette-e, illetve az a perben orvosolható-e vagy sem.

[30] A jogerős ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság által megállapított eljárási szabálysértések súlyosságának, az ügy érdemére is kiható jellegének értékelése, továbbá annak a vizsgálata, hogy az eljárási szabályszegések perbeli orvoslására van-e lehetőség, nem lelhető fel. A Kúria több határozatában is rámutatott arra, hogy a bíróság által megállapított tényállást, illetve az érdemi jogi érvelést nélkülöző ítélet érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan (Kfv.I.35.217/2020/10., Kfv.I.35.017/2021/10., Kfv.I.35.019/2021/7., Kfv.I.35.028/2021/7., Kfv.V.35.248/2022/8., Kfv.VI.35.264/2022/5., Kfv.IV.37.204/2022/6., Kfv.VII.37.257/2024/7., Kfv.VI.37.370/2025/8.).

[31] A Kúria a fentiekben kifejtettekre figyelemmel megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítélete olyan mértékben hiányos, amely a felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható, a jogerős ítélet a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg, amely által sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben meghatározott tisztességes bírósági eljárás követelménye.

[32] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[33] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a felperes kereseti hivatkozásait újból meg kell vizsgálnia. Amennyiben ismételten azt állapítja meg, hogy az alperes a keresetben hivatkozott, a tényállás tisztázására és a döntés indokolására vonatkozó eljárási szabályokat megsértette, úgy az ügyben alkalmazott MDR, illetve Pftv. releváns rendelkezéseire kapcsolódóan, azokat elemezve, értelmezve ki kell fejtenie, melyek azok a kérdések, amelyeket a korrekciós intézkedésekre való felhívás érdekében az alperesnek tisztázni kellett volna. Ki kell térnie arra is – ha ezt a megállapítását fenntartja –, hogy a Pftv. mely rendelkezéséből következik, hogy az alperes a megállapított jogsértésért intézkedést alkalmazott, amelynek arányosságát meg kell indokolnia.

A döntés elvi tartalma

[34] *1. A hatóság az eljárása során köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni, döntését pedig indokolni. Ez a kötelezettsége azonban nem parttalan: az alkalmazandó jogszabályok jelölik ki azokat a kereteket, amelyekben belül az ügy eldöntéséhez szükséges tényeket fel kell tárni, és a döntést meg kell indokolni.*

2. Amennyiben a bíróság jogi álláspontja szerint eljárási jogszabálysértés miatt a határozat megsemmisítése indokolt, az ítéletének indokolásában ki kell térnie arra is, hogy a jogszabálysértés miként hatott ki az ügy érdemi elbírálására, és hogy az a perben miért nem volt orvosolható. Ennek hiányában a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan.

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[36] A Kúria a felperes és az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel határozott.

[37] A Kúria végzése elleni felülvizsgálat előterjesztésének lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. január 27.

Dr. Remes Gábor s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Remes Gábor s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Dr. Cséffán József
bíró helyett

Dr. Sperka Kálmán s.k.
bíró

Dr. Varga Zs. András s.k.
bíró